టేకిట్ ఈజీ!! - 2

శ్రీనివాస ఫణికుమార్ డొక్కా

"నో..దో..తె "

"ఒసేయ్ దంబం, దంబం దోశె తినాలనుందే.." అన్నాడు చారు మూర్తి బొజ్జ గోక్కుంటూ.

జగదంబ వంటింట్లోంచి ఓ మాటు చూసి *" మీ పిలుపు పిచ్చికలెత్తుకెళ్ళ, ఆ పిలుపేవిటండీ, దంబం దంబం అంటూ, ఏదో స్థంభాన్ని పిలిచినట్టు.."* అని ఇంకా ఏదో అన బోతూంటే మధ్యలో అందుకుని

" అవునే, పెళ్ళప్పుడు పేప బెత్తంలా ఉండే దానివి ఇప్పుడు ప్రెహ్లాదుడింట్లో స్థంభం లాగ డెవలప్పయ్యావుకదే..అందుకే సర్దా...గా.." అన్నాడు చారు.

"దిక్కుమాలిన సరదాలకేంగానీ, దోశె అంటే, ఇలా చిటికేస్తే అలా వచ్చేస్తుందా ఏవిటి? పప్పు నాన పోయాలి, రుబ్బాలి, పెనం కాలాలి, దోశె వెయ్యాలి..మీకు తెలీదూ?" అంది ఆందోళనగా.

"నాకు తెలుసే, కానీ ఈ వెధవ జిహ్వ కి తెలీదు. ఊ...తెగ లాగేస్తోంది. సరే, మన టాక్కు డిడక్టబుల్స్ (టి.డి) ఇద్దరినీ త్వరగా రెడీచెయ్యి, ఏదన్నా హోటలుకి పోయి దోశె తినొద్దాం..." అన్నాడు చారు.

"దో.....శా..." అంది మొదటి టి.డి, ప్రపంచంలో అంతకన్నా ఛెండాలమైనదేదీ లేదన్నట్టు మొహం పెట్టి.

"కాదే, దో..శ" అన్నాడు చారు ఆసక్తిగా, అది సరిగా వినలేదేమో అని అనుమానపడుతూ.

"నాన్నా....నీక్కావస్తే నువ్వు వెళ్ళి దోశె బఫే వేయించుకు తిను, మేము ఆ "ఫలానా", "ఫలానా", "ఫలానా" (సెన్సారు చేయబడినది)..రెస్టారెంటుకి చచ్చినా రాము, కావాలంటే సోంవారం దాకా డైటింగు చేసి, ఆనక స్కూలుకి పోయి తింటాము " అని చెప్పేసింది, రెండో టి.డి ఒపీనియన్ కనుక్కోకుండా. రెండో టి.డి కి ఇప్పుడే మాటలొస్తున్నాయి కాబట్టి అది *'దో....తె...', 'దో..తె..'* అంటోంది ముద్దుగా. ఆ మాత్రం సపోర్టు చాలు చారు మూర్తికి. *"పాపం, నోరులేని పిల్ల, దోతె అడుగుతోంది..పదండింక..."* అనేసి,సెంటిమెటుతో కుమ్మేసి, అందరినీ తీసుకుని కారులో కూలేసి, బయల్దేరాడు.

"నాలుగు పదులు నలభై" అంటూ ఏదో గొణుగు తోంది దంబం.

“ఎంత సేపూ నాలుగో ఎక్కవేనా, ఐదో ఎక్కం ఎప్పుడు చెబుతావు పిల్లకి ?" అన్నాడు చారు.

"అబ్బా ఎక్కాలు కాదండీ, ఇప్పుడు నలభై డాలర్ల ఖర్చు ఎందుకు? హాయిగా “ఫలానా” హోటలు (సెన్సారు చేయబడినది) కెళ్ళి పిండి తెచ్చుకుందాం. పది డాలర్లలో అయిపోతుంది. ఇంటికొచ్చి ఎంచక్కా దోశెలేసుకుని, ఆవకాయతో తినేయచ్చు..ముప్పై డాలర్ల సేవింగు.." అంది ఉత్సాహంగా.

దంబం కోరిక ప్రకారం కారు “ఆ” ఫలానా రెష్టారెంటు వద్ద ఆగినది. పిల్లలు కారు దిగలేదు. దంబం ఓ పదిడాలర్లు తీసుకుని లోపలికెళ్ళింది. ఐదు నిమిషాల్లో చేతిలో డొక్కుతో స్కేటింగు చేసుకుంటూ వచ్చింది.

“అదేవిటే స్కేటింగు ఎప్పుడు నేర్చుకున్నావు?" అని అడిగాడు అభినందనగా మొహం పెట్టి.

"స్కేటింగు కాదండీ, వాళ్ళ వంటిల్లంతా పాకుడు పట్టేసింది, అక్కడినించి పిండట్టు కొచ్చేసరికి, నాకు స్కేటింగొచ్చేసింది.." అంది.

సరే ఎలా వుందో చూద్దామని మూత తీసాడు చారు మూర్తి. అంతే, వెనక సీట్లోంచి *'అమ్మోయ్, నాన్నోయ్, అయ్య బాబోయ్, ఐ కాంట్ బ్రీథ్.."* అంటూ మొదటి టి.డీ గిలగిలా తన్నుకుంటోంది.

జగదంబ **మొహంలో ఏ భావాలు లేని నాన్ లోకల్ హీరోయిన్** లా నిలబడింది. చారు మూర్తి బుర్రలో ఒక బిగ్ బేంగూ, ఒక స్మాల్ బేంగూ - రెండు సార్లు ఠపా, ఠపా మని విస్ఫోటనలు జరిగాయి. పంచేంద్రియాలలో సగం పని చెయడం మానేసాయి. శ్వాస కోశాలు వున్నాయన్న మాటేగానీ, ఇకపై పనిచేస్తాయన్న ఆశ ఏ కోశానా లేదు. అంత పుల్ల వాసన చారు మూర్తి క్రితం జన్మలో కూడా ఎరగడు.

"నవమి నాడు రుబ్బారుటండీ, ఇవ్వాళ ఇంకా దశమే కదా, రెండ్రోజులన్నా కాలేదు, అప్పుడే పులిసిపోతుందంటారా?" అంది అమాయకంగా.

"ఓసినీ సంజాయిషీ సంతకెళ్ళ, వాళ్ళు బహుశా శ్రీరామ నవమి రోజున రుబ్బుంటారు, ఇవ్వాళ విజయ దశమి. నా మాట విని ఆ డొక్కు అవతల పారేసి కారెక్కు. మళ్ళీ కారు కడిగించుకోవలంటే వంద సమర్పించుకోవాలి.." అనేసి ఆవిణ్ణి పంపించాడు. ఆవిడ ఆ డొక్కు అవతల పారేసొచ్చి కారెక్కింది దిగాలుగా. ఇవేవీ తెలియని రెండో **టి.డి** ఇంకా *"దో..తె, దో..తె"* అంటోంది ముద్దు ముద్దుగా. దాని కమిట్ మెంట్ చూసి ముచ్చటేసింది చారు మూర్తికి. సరే దానిమాటెందుక్కాదనాలీ, అనుకుంటూ మరో రెష్టారెంటు వాకిట్లో వాలిపోయాడు ఐదు నిమిషాల్లో.

అందరూ లోపలికెళ్ళి కూచునే సరికి పది నిముషాలైంది. ఆనక వాడు దిక్కుమాలిన అప్పడాలు ఓ కుళ్ళు వెదురు బుట్టలో పెట్టి పట్టుకొచ్చాడు. అప్పడికే నక నక లాడుతోంది అందరికీని. సరే ఎవరిక్కావలసింది వాళ్ళు ఆర్డరు చేసుకున్నారు. ఆర్డరు తీసుకుని మాయవైపోయాడు అ వెయిటరుగాడు. ఇంక చూడండి, అయిదు, పది, పదిహేను..అరగంట గడిచిపోయింది. అప్పడాలెప్పుడో

అయిపోయాయి. వెదురు బుట్ట కూడా సగమే మిగిలింది. చారు మూర్తికి సహనం చచ్చిపోతోంది. ఒక మాటు లేచి " **సంభవం నీకే సంభవం**" అని పాట మొదలెట్టాడు పిడికిలి బిగించి.

వేరే కుర్రాడు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి *"తెస్తున్నా సార్..తెచ్చేస్తున్నా"..* అంటూ కూర్చోబెట్టాడు. మరో పదినిమిషాలకి నిజంగానే తెచ్చేసాడు... *" అ..ప్పు..డా..లు..".* .

"పురేయ్...నాకు కావలసింది దో...శె..." అన్నాడు చారు మూర్తి కటకటాల రుద్రయ్యలో కృష్ణంరాజులా.

కుర్రాడు లాంగ్ జంపు చేసి కిచెన్లోకి వెళిపోయాడు. అందరూ ఆవేశంగా ఆ దిక్కుమాలిన మిరియాల అప్పడాలు కర కరా నవిలి ఉమ్మేస్తున్నారు. *"కుక్కలు కూడా తినవురా ఈ అప్పడాలు.."* అన్నాడు ఆవేశంగా చారు మూర్తి.

"అందుకే సార్, లోపల సెర్వ్ చేస్తున్నాం.." అనేసి పారిపోయాడు కుర్రాడు.

మొదటి టి.డి అప్పటికే సొమ్మ సిల్లి పడిపోయింది. దంబం నాలుగో ఎక్కం చదవటం మానలేదు. రెండో టి.డి మాత్రం ముద్దుగా *"దో..తె..దో..తె"* అంటోంది. దాన్ని చూసి కోపం చల్లారి పోయింది చారు మూర్తికి. దానితో కాస్త కష్టం సుఖం చెప్పుకుందామనిపించి

"అవునమ్మా, దో..తె..., నీకు, అమ్మకి మసాలా దోతె, అక్కకి ప్లైన్ దో..తె, నాన్న కి రవ్వ దో..తె.." అని ఆప్యాయంగా ఆ శాల్తీని ఓ మాటు ముద్దెట్టుకున్నాడు. అప్పటికి గెంట గడిచింది.

అప్పుడు మసాలా దో..శె వచ్చింది. దంబం, పిల్ల మొహం మీద నీళ్ళు జల్లి లేపి ఆ దో..శె దానికి తినిపించడం మొదలెట్టింది. మెల్లగా మిగిలినవి కూడ వచ్చాయి. ఆక్షణంలో *"దేవుడున్నాడు"* అనిపించింది చారు మూర్తికి. తన ఆర్డరు ఆబగా తీసుకున్నాడు. ఆదరాబాదరాగా తిందామని చెయ్యి పెట్టాడు. *ఇదేవిటి, అందరికీ స్టీలు ప్లేటుల్లో ఇచ్చి, నాకు ప్లాస్టిక్ ప్లేటులో ఇచ్చాడు, అది కూడా విరిగి ముక్కలైపోయిన ప్లాస్టిక్ ప్లేటులో.., ఛీ..."* అనుకుంటూ, వెయిటర్ని పిలిచాడు.

"ఏవయ్యా, ప్లాస్టిక్ ప్లేటులో ఇస్తే ఇచ్చావు, మరీ ఇంతల్లా బీటలు తీసి, ముక్కలైపోయిన దాన్లో ఇస్తే ఇలాగయ్యా, చెయ్యి కట్టైపోదూ..." అన్నాడు ఆందోళనగా...

"సార్, అది ప్లేటు కాదు, అదే మీ రవ్వా దోశె., దానికింద స్టీలు ప్లేటుంది చూసుకోండి.." అనేసి వాడు జంపు.

మూర్తి చూసాడు. నిజంగానే స్టీలు ప్లేటుంది. పైన చూసాడు. ఖచ్చితంగా ప్లాస్టిక్ ముక్కలే ఉన్నాయి. దీన్ని రవ్వ దోశె అని ఏ యుగంలో అనేవారో అతనికి ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు. ఇంతలో మిగిలిన వాళ్ళు తిండి కార్యక్రమం ముగించారు.

*"ఇంక వెళ్దామా"*అంది దంబం.

"ఎవరికి వారౌ స్వార్థంలో.. టింగ్ టింగ్ టింగ్.." అంటూ ఆర్కెస్ట్రాతో సహా పాడుకుంటూ బాధపడుతున్నాడు మూర్తి. ప్లేటు చూస్తే కడుపు తరుక్కుపోయింది. ఆ ప్లాస్టిక్ ముక్కల్ని కసిగా నలిపి పొడి చేసి పారేసాడు. ఆ పొడిని నీళ్ళున్న గ్లాసులో వేసి, బాధగా నిట్టూర్చి, ఈ దరిద్రుడికి అసలు టిప్పు వెయ్యను అనుకుంటూ లేచాడు. వెయిటరొచ్చి ఆ పొడి వేసిన నీళ్ళ గ్లాసుని జాగ్రత్తగా లోపలికి

తీసికెళ్ళిపోయాడు, మర్నాటికి మళ్ళీ వాడచ్చనే సదుద్దేశంతో. కౌంటరు దెగ్గిర బిల్లు నలుగురిది, టిప్పు ఆరుగురిది, వాడే కలిపేసుకున్నాడు. ఇంక వాడితో పోట్లాడే ఓపిక లేక, వాడికి చెల్లింపులు చేసి,

"వచ్చే జెన్మలో నీ రవ్వదోశే నువ్వు రోజూ తిని, వెంఠనే మళ్ళీ చచ్చిపోయి, కుక్కవై పుడతావు.." అని మనసులో శపించేసి, ఈసురోమని కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వచ్చి కారెక్కాడు ఫామిలీతో సహా.

పెద్ద **టి**.డి బుసలు కొడుతూ *"కనీసం ఐస్క్రీమన్నా ఇప్పిస్తావా నాన్నా ? "* అంది బేలగా.

రెండో **టి**.డి *"నో..దో..తె, నో..దో..తె.."* అంటోంది భయం భయంగా...

దంబం ఐదో ఎక్కం చదివి, ***"అమ్మ బాబోయ్, యాభై డాలర్లా?** యీ ముదనష్టపు దో..శె..., ఇంక మళ్ళీ మన పిల్ల పెళ్ళి దాకా హోటలు కెడితే ఒట్టు..."* అని పంచ భూతాల, దెయ్యాల సాక్షిగా ప్రతిజ్ఞ చేసేసింది.

మూర్తి ఇంటికెళ్ళి బుద్ధిగా పప్పు నానబెట్టుకుని, గ్లాసులో మజ్జిగ కలుపుకుని తాగి పడుకున్నాడు, మర్నాడు దంబం వెయ్యబోయే హోం లీ దోశెలు, పల్లీ పచ్చడి రుచి ఊహించుకుంటూ.

పాపం రెండో **టి**.డి మాత్రం నిద్రలో కూడా పలవరిస్తూనే ఉంది.."*నో..దో..తె, నో..నో..దో..తె"* అంటూ..

(వచ్చే సంచిక దాకా లైట్ తీస్కోండి!)

POST YOUR COMMENTS